

Закон за изменување и дополнување на Законот за здравствената заштита

Член 1

Во Законот за здравствената заштита („Службен весник на Република Македонија“ број 43/12 и 145/12), во членот 16 став (4) зборовите: „надоместокот што го плаќаат правните лица кои произведуваат или увезуваат тутунски производи што содржат штетни материи по здравјето на населението надоместокот“ се заменуваат со зборовите: „дел од акцизата на пиво во износ од 1 денар по литар и дел од акцизата на етил алкохол во износ од 40 денари /литар чист алкохол“.

Ставот (5) се менува и гласи:

„Акцизите од ставот (4) на овој член се приход на Буџетот на Република Македонија - Министерство за здравство и се уплатуваат на соодветна сметка на Министерството за здравство во рамките на трезорската сметка.“

По ставот (5) се додава нов став (6), кој гласи:

„(6) Делот од акцизите од ставот (4) на овој член ги пресметува царинската управа при наплата на акцизите за пиво и етил алкохол и ги уплатува на соодветна сметка на Министерството за здравство во рамките на трезорската сметка.“

Член 2

Во членот 26 став (3) по зборот „услуги“ се додаваат зборовите: „и тежинските коефициенти на здравствените услуги за утврдување на резултатите од работењето на здравствените работници, утврдени врз основа на сложеноста и времетраењето на здравствената услуга и можноста од компликации“.

Член 3

По членот 39 се додава нов член 39-а, кој гласи:

„Упатување на пациенти

Член 39-а

(1) Избраниот лекар е должен да ги упатува пациентите на секундарно и терцијарно ниво на здравствена заштита за специјалистичко-консултативните услуги преку електронската листа на закажани прегледи и интервенции.

(2) Медицинскиот директор на здравствената установа во мрежата на секундарно и терцијарно ниво на здравствена заштита е должен да определи календар со слободни

термини за специјалистичко - консултативни услуги однапред најдоцна до десеттиот ден во тековниот месец за следниот месец за секој здравствен работник кој дава специјалистичко - консултативни услуги во здравствената установа.

(3) Заради обезбедување на календарот од ставот (2) на овој член, здравствените работници кои даваат специјалистичко-консултативни услуги во здравствените установи од ставот (2) на овој член се должни да определат календар со слободни термини за специјалистичко - консултативни услуги однапред најдоцна до петтиот ден во тековниот месец за следниот месец и да ја достават до директорот на здравствената установа.

(4) Бројот на утврдени слободни термини во текот на месецот не смее да биде помал од просечниот број на извршени специјалистичко - консултативни услуги за истиот месец во претходните две години од страна на здравствениот работник кој дава специјалистичко - консултативни услуги во здравствената установа од ставот (2) на овој член, односно од просечниот број на извршени специјалистичко - консултативни услуги за целиот период во кој здравствениот работник извршувал специјалистичко-консултативни услуги, доколку периодот е пократок од две години.

(5) Здравствениот работник кој врши хируршки интервенции во здравствените установи од ставот (2) на овој член самиот го определува терминот за хируршката интервенција во договор со пациентот.

(6) Медицинскиот директор на здравствената установа од ставот (2) на овој член го определува времетраењето на секоја хируршка интервенција без компликации и со компликации врз основа на меѓународни прифатени стандарди, односно стандарди на професионални медицински здруженија.

(7) Пациентите се должни да го почитуваат терминот закажан преку електронската листа на закажани прегледи и интервенции.

(8) Ако пациентот задоцни на терминот закажан преку електронската листа на закажани прегледи и интервенции во текот на денот, истиот може да биде примен по завршувањето со сите други закажани термини на крајот од работниот ден.

(9) Ако пациентот не се јави на закажаниот термин преку електронската листа на закажани прегледи и интервенции во денот кога е закажан, истиот повторно треба да закаже термин преку матичниот лекар.

(10) Доколку уредно закажаниот термин не може да се реализира од која било причина поврзана со здравствената установа, а за истото пациентот не е известен по телефон или со смс порака најмалку три часа пред закажаниот термин, патните трошоци кои пациентот ги имал заради не реализирање на закажаниот термин во висина на билет за автобуски превоз се на товар на здравствената установа во мрежата на секундарно и терцијарно ниво на здравствена заштита во која бил закажан терминот, за што пациентот поднесува барање до директорот на здравствената установа.

(11) Директорот на здравствената установа ги надоместува патните трошоци од ставот (10) на овој член во рок од еден ден од поднесувањето на барањето од пациентот од ставот (10) на овој член и истовремено е должен да побара трошоците од ставот (10) на овој член да бидат надоместени од вработениот во здравствената установа по чија вина дошло до не реализирање на закажаниот термин или по чија вина пациентот не бил известен во рокот од ставот (10) на овој член.

(12) Заради непречено функционирање на електронската листа на закажани прегледи и интервенции, директорите на здравствените установи во мрежата на секундарно и терцијарно ниво на здравствена заштита се должни да обезбедат за здравствените установи постојана интернет врска со 99,9% достапност, преку симетрична врска која ќе се употребува само за комуникација со Министерството за здравство и Фондот.

(13) Заради непречено функционирање на електронската листа на закажани прегледи и интервенции, директорите на здравствените установи во која работат матичните лекари се должни да обезбедат за здравствените установи постојана интернет врска со 99,9% достапност, преку асиметрична врска која ќе се употребува само за комуникација со Министерството за здравство и Фондот.

(14) Директорите на здравствените установи во мрежата на секундарно и терцијарно ниво на здравствена заштита и здравствените установи во која работат матичните лекари покрај интернет врските од ставовите (13) и (14) на овој член се должни да обезбедат и резервна постојана интернет врска со 99,9% достапност, преку асиметрична врска која ќе се употребува само за комуникација со Министерството за здравство и Фондот, преку друг оператор или преку ист оператор со различен начин на остварување на врската.

(15) Здравствените установи со операторите од кои обезбедуваат интернет врска склучуваат СЛА договори со кои се уредува особено прашањето за одговорност на операторот во случај да дојде до пречки при функционирањето на интернет врската од ставовите (12), (13) и (14) на овој член.“

Член 4

Во членот 132 став (2) точка 6 зборот „членот“ се заменува со зборовите: „членовите 222 и“.

Во ставот (2) по точката 8 се додава нова точка 9, која гласи:

„9) врши здравствени или консултантски услуги и/или склучува договор за вршење на здравствени или консултантски услуги со приватни здравствени установи спротивно на членот 167-а од овој закон.“

По ставот (2) се додаваат два нови ставови (3) и (4), кои гласат:

„(3) Во случајот од ставот (2) точки 6 и 9 на овој член на здравствен работник со високо образование му се одзема лиценцата за работа за период од четири години и истиот

не може да врши дополнителна дејност во период од две години од денот на повторното издавање на лиценцата за работа.

(4) Привремено одземање на лиценцата за работа на здравствен работник со високо образование за период кој ќе го утврди Лекарската, Стоматолошката, односно Фармацевтската комора се врши и во случај ако со правосилна судска одлука се утврди дека здравствениот работник со високо образование сторил кривично дело поврзано со вршењето на здравствената дејност.“

Ставовите (3) и (4) стануваат ставови (5) и (6).

Член 5

Во членот 164 по ставот (1) се додава нов став (2), кој гласи:

„(2) Здравствен работник кој врши специјалистичко - консултативна здравствена дејност во приватна здравствена установа може да биде преземен во јавна здравствената установа доколку тоа има позитивни финансиски ефекти за јавната здравствена установа и ако за тоа се согласни здравствениот работник, директорите, односно надлежниот директор на јавната здравствена установа во која треба да биде преземен, Министерството за здравство и Фондот.“

Член 6

По членот 167 се додава нов член 167-а, кој гласи:

„Консултантски услуги на пациенти

Член 167-а

Вршењето каков било вид на здравствени или консултантски услуги на пациенти и/или склучувањето на договори за вршење на здравствени или консултантски услуги на пациенти со приватни здравствени установи од страна на здравствените работници, односно здравствените соработници вработени во јавни здравствени установи, претставува конкурентско работење и истото е забрането.“

Член 7

Во членот 168 по ставот (2) се додава нов став (3), кој гласи:

„(3) Забрането е давање консултантски услуги на пациенти од страна на здравствени работници, односно здравствени соработници вработени во јавна здравствена установа надвор од здравствената установа во која се вработени.“

Член 8

Во членот 186 став (1) по точката 18 се додава нова точка 19, која гласи:

„19) постапи спротивно на членот 39-а став (3) од овој закон за прв пат.“

Член 9

Во членот 205 став (1) по алинејата 3 се додаваат три нови алинеи 4, 5 и 6, кои гласат:

„- се утврди дека здравствениот работник, односно здравствениот соработник врши дополнителна дејност спротивно на одредбите од овој закон,

- се утврди дека здравствениот работник, односно здравствениот соработник вработен во јавна здравствена установа дава консултантски услуги на пациенти надвор од здравствената установа во која е вработен,

- се утврди дека постапил спротивно на членот 39-а став (3) од овој закон по втор пат,“.

Алинеите 4 и 5 стануваат алинеи 7 и 8.

Член 10

Во членот 222 по ставот (6) се додаваат девет нови става (7), (8), (9), (10), (11), (12), (13), (14) и (15), кои гласат:

„(7) Здравствените работници од ставот (1) на овој член можат да укажуваат здравствени услуги како дополнителна работа во приватни здравствени установи под услови утврдени со овој закон, како и ценовникот и начинот на вршење на дополнителна дејност утврдени со подзаконскиот акт од ставот (3) на овој член, само врз основа на договор склучен меѓу јавната здравствена установа и приватната здравствена установа во која ќе се врши дополнителната работа.

(8) Со договорот склучен меѓу јавната здравствена установа и приватната здравствена установа во која ќе се врши дополнителната работа од ставот (7) на овој член се уредува особено плаќањето на дополнителната работа.

(9) Врз основа на договорот од ставот (8) на овој член здравствениот работник од ставот (7) на овој член склучува договор со јавната здравствена установа во која е вработен, со кој се уредува начинот на плаќањето на дополнителната работа од ставот (7) на овој член.

(10) Договорот склучен меѓу јавната здравствена установа и приватната здравствена установа во која ќе се врши дополнителната работа од ставот (7) на овој член, јавната здравствена установа го доставува во рок од три дена од склучувањето до Министерството за здравство кое ќе врши надзор над спроведувањето на договорот.

(11) На здравствените услуги укажани како дополнителна работа во приватни здравствени установи се применуваат цените пропишани во подзаконскиот акт од ставот (3) на овој член зголемени за 20%.

(12) Директорот на јавната здравствена установа во зависност од степенот на исполнетост на условите за укажување здравствени услуги како дополнителна дејност на здравствените работници определува кој здравствен работник од ставот (1) на овој член ќе изврши здравствена услуга како дополнителна работа во приватната здравствена установа со која има склучено договор согласно со ставот (7) на овој член, врз основа на претходно утврдена листа на здравствени работници од ставот (1) на овој член кои, согласно со утврдениот редослед во листата, ќе извршуваат здравствена услуга како дополнителна работа.

(13) Доколку приватната здравствена установа од ставот (12) на овој член бара одредена здравствена услуга како дополнителна работа да ја изврши точно определен здравствен работник од ставот (1) на овој член, се применуваат цените пропишани во подзаконскиот акт од ставот (3) на овој член зголемени за 35%.

(14) Надоместоците од извршените услуги приватните здравствени установи согласно со ставот (7) на овој член, ги уплаќаат на посебна (наменска) сметка на јавната здравствена установа од став (5) на овој член.

(15) Јавната здравствена установа е должна да го склучи договорот од ставот (8) на овој член со сите приватни здравствени установи кои ќе побараат склучување на таков договор под исти услови.“

Член 11

Во членот 223 став (1) по зборот „дејност“ се додаваат зборовите: „во јавна здравствена установа“.

По ставот (1) се додаваат два нови става (2) и (3), кои гласат:

„(2) Здравствен работник на кого му е одобрено вршење на дополнителна дејност може 10% од услугите утврдени согласно со ставот (1) на овој член да ги врши во приватна здравствена установа под услови утврдени со членот 222 став (2) од овој закон.

(3) По исклучок од ставот (1) на овој член, во случаи на потреба од вршење на сложени медицински интервенции, министерот за здравство или од него овластено лице може не повеќе од десет пати годишно да даде согласност здравствена установа да изврши конкретна здравствена услуга во рамките на дополнителната дејност, најмногу до двапати годишно за здравствената установа.“

Ставот (2) станува став (4).

Член 12

Во членот 230 став (9) зборот „концедентот“ се заменува со зборовите: „Министерството за здравство“.

Член 13

Во членот 235 по ставот (4) се додава нов став (5), кој гласи:

„(5) Внатрешното следење и унапредување на квалитетот на здравствената заштита во вршењето на здравствената дејност од ставот (1) на овој член задолжително вклучува и евалуација на најмалку 10% од здравствените услуги дадени од страна на здравствен работник со високо образование, од страна на друг здравствен работник со високо образование, со најмалку истите образовни квалификации како тие на здравствениот работник чија проверка се врши, вработен во истата здравствена установа, ако во здравствената установа има повеќе од еден здравствен работник со високо образование.“

Член 14

Главата „XV. ДРУГИ ОДРЕДБИ“ со насловите пред членовите и членовите 289, 290, 291, 292 и 293 се бришат.

Член 15

По Главата XVI. НАДЗОР се додава нова Глава “XVI-а. КАЗНЕНИ ОДРЕДБИ” и нов член 304-а, кој гласи:

„Давање здравствени услуги без дозвола за работа

Член 304-а

Здравствен работник, односно соработник кој дава здравствени услуги во простор за кој нема дозвола за работа, кривично ќе одговара и ќе се казни со затвор до најмалку четири години.“

Член 16

Во членот 305 став (1) точка 1 зборовите: „член 223 став (1)“ се заменуваат со зборовите: „членовите 222 и 223“.

Член 17

Во членот 307 став (1) точка 14 зборовите: „членот 223“ се заменуваат со зборовите: „членовите 222 и 223“.

Член 18

Во членот 312 по ставот (3) се додаваат десет нови става (4), (5), (6), (7), (8), (9), (10), (11), (12) и (13), кои гласат:

„(4) Глоба во износ од 8.000 до 12.000 евра во денарска противвредност ќе и се изрече за прекршок на здравствената установа ако во истата работи здравствен работник, односно здравствен соработник, кој не е наведен во дозволата за работа на здравствената установа.

(5) Глоба во износ од 5.000 до 9.000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече и на одговорното лице во здравствената установа за прекршокот од ставот (4) на овој член.

(6) Глоба во износ од 8.000 до 12.000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече и на здравствениот работник, односно здравствениот соработник за прекршокот од ставот (4) на овој член.

(7) Глоба во износ од 500 до 800 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на медицинскиот директор ако не определи календар за слободни термини согласно со членот 39-а став (2) од овој закон.

(8) Глоба во износ од 1.500 до 2.500 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на медицинскиот директор доколку не го определи најголемото времетраење на хируршката интервенција согласно со членот 39-а став (6) од овој закон.

(9) Глоба во износ од 500 до 800 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на директорот на здравствена установа доколку во рок од еден ден од поднесувањето на барањето од пациентот не ги надомести патните трошоци согласно со членот 39-а став (10) од овој закон.

(10) Глоба во износ од 500 до 800 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на директорот на здравствената установа доколку не обезбеди постојана интернет врска согласно со членот 39 ставови (12), (13) и (14) од овој закон.

(11) Глоба во износ од 1.800 до 2.200 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на правното лице доколку не организира здравствен пункт како внатрешна организациона единица согласно со членот 96 ставови (3), (4) и (5) од овој закон.

(12) Глоба во износ од 500 до 800 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на одговорното лице во правното лице доколку не организира здравствен пункт како внатрешна организациона единица согласно со членот 96 ставови (3), (4) и (5) од овој закон.

(13) Глоба во износ од 5.000 до 9.000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на одговорното лице во правното лице доколку не склучи договор под исти услови со приватна здравствена установа која ќе побара склучување на договор согласно со членот 222 став (15) од овој закон.“

Член 19

Се овластува Законодавно-правната комисија на Собранието на Република Македонија да утврди пречистен текст на Законот за здравствената заштита.

Член 20

Одредбите од членовите 1 и 14 од овој закон ќе започнат да се применуваат од 13 јули 2013 година.

Член 21

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.